

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1431. usque ad annum 1441

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118316

§. 4. Sessio II. Florentinæ Synodi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66426](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66426)

Sæcul. XV.

A.C. 1439

cleensis, & Gregorius Protosyncellus, Isidorus de Russia, & Marcus Ephesinus, quorum duo priores Alexandrini, duo autem posteriores Antiocheni Patriarchæ Vicarii erant; Dositheus Monembasienfis, qui Patriarchæ Hierosolymitani vicem agebat; Bessarion Nicænus, & Dorotheus Mitylenensis. His igitur plenam conferre facultatem conferendi, & de quinque controversis Articulis transigendi cum Latinis, qui pari ratione septem nominarent Prælatos, cum Græcis in arenam descensuros. Verum Papa privatos hosce conventus minus utiles autumans, Græcis acquiescere noluit, asserens, si rem non nisi disputatione agere vellent, satius foret, ut eadem publice institueretur; sic enim nec rerum, quæ ibidem palam pertractarentur, notitia versuto quodam silentio suppressum iri, nec calumniaribus integrum fore, impune conviciari, ac si alterutra pars clandestinis artibus decerpta, & causæ, cujus defensio susciperetur, justitia turpiter violata fuisset.

§. IV.

Sessio II Florentinæ Synodi.

Pontifex, cum satis perspectum haberet, quod Græci de proponendo conficiendæ concordiæ modo nihil sint solliciti, sed unice rem disputando agere vellent, ad

ad proximam feriam secundam, quæ iti-
dem secunda mensis Martii dies erat, al-
teram Sessionem indixit, in qua, præside
ipsomet summo Pontifice, absente tamen
Græcorum Imperatore inter Joannem Do-
minicanorum Provinciale, & Marcum
Ephesinum disputatio cæpta est de pro-
cessione Spiritus sancti, utroque non mi-
nori argumentorum apparatu, quam ver-
borum asperitate differente.

Joannes Latinorum Theologus acce-
pta ab Eugenio Papa benedictione dispu-
tationem aggressus est ab iis, quæ ad fi-
dem spectant, invicte stabiliendis: præpri-
mis, quid hoc nomen: *Processio Spiritus
sancti* significet, explanabat, & S. Diony-
sii testimonio confirmabat; ad quæ Mar-
cus confestim respondebat, Vocem hanc
processionis communem esse productioni
Filii ac Spiritus a Patre, eo quod ipse quo-
que Filius Dei Joannis cap. 16. dixisset:
*Exivi a Patre, nihilominus peculiariter se-
cundum exactam Theologiæ rationem soli
productioni sancti spiritus tribui a sacra
Scriptura, tum a Sanctis omnibus, atque hoc
nomine distingui productionem, qua Spiritus
sanctus suum esse accipit, a productione Fi-
lii, nam hæc vocatur generatio. Hæc Mar-
ci dicta Julianus exceptit, ab illo sciscita-
tus: Esne procedere idem ac recipere ab
alio existentiam, sive proprietatem? Marco
talem omnino se intelligere productionem*

Dd 5

repli-

Sæcul. XV.
A. C. 1439.

Secul. XV.
A. C. 1439.

replicante, acrius sequenti argumento
stitit Joannes: *Habemus conclusionem hanc:
Spiritus sanctum accipere esse a Patre per
de esse, atque ab ipso procedere, dico ergo: In
quo Spiritus sanctus accipit esse in divinis, et
eo etiam procedit, dicitur autem Spiritus
cipere esse a Filio, ergo Spiritus sanctus pro
cedit a Filio, juxta propriam processionis
significationem.* Ast Marcus Spiritum sanctum
a Filio suam essentiam accipere negabat,
quocirca Joannes id ipsum pluribus ac longe
solidissimis comprobavit argumentis. Cetera,
quæ in hac disceptatione dicta fuere, eadem
concernebant dogmata.

§. V.

Sessio tertia Concilii Florentini.

Conc. Gen.
tom. 13. p.
258.

Habita est quinta Martii die Jovis
tertia, in qua Joannes ad propositam
quæstionem rediit, atque Sacras Literas
traditiones, Græcorum Patrum testimonia,
& præclaras, validasque rationes et
Theologia petitas adduxit, quibus Spiritum
sanctum a Patre, Filioque tanquam
ab unico principio, & per eandem pro
ductionem suum esse accipere, tanta per
spicuitate demonstrabat, tanque solidi
cunctis sibi objectis occurrebat, ut Mar
cus Ephesinus non raro obmutesceret, nec
ingenii sui felicitas, nec expedita, atque
ubere